

Serbski Dom.

Po dołhim, horeym žadanju ma serbski lud nětko skóněnje swój dom, widžomne srjedžišćo wšoho wótčinstwa. Hordže so wupina wosrjedź starosławneho serbskeho města Budyšina. Wysoko pozběhuje swoju čerwjenu třechu k módrym njebiesam, škit pytajo pola toho, kotryž ludy wodźi a tež nad najmjeńšim narodom swoju prawicu wupřestrjewa. Haj, ze spodobanjom zawěsće wuliwa džensa běle pruhi swojeho slónčka Wjeřšny na naš dokonjany skutk, kotryž sčělesnja telko woporow, prócy a zdychowanjow wótčinskich duši, zjednoćenych w křescanskej bratrowskej lubosći.

Krasny to ideal tón naš serbski dom, krasny to twar. Runjeća nima daloko a šěroko. Mnogi rjany twar w Budyšinje namakaš. Serbski dom přetrjechi wšě. Hižo jeho wulkosć imponuje. Je džěn 61 m dołhi a 15 m w srjedźnym džělu šěroki, a jeho ponoški su 31 m a 40 cm nad wulicu. Woknow naličiš 297 a duri 273. Nimo toho stej do dwora twarjenej dvě rumnej khěži, kóžda sama za so a wobě tola we zwisku z domom. Přěniša z njeju khowa w přizemi wulku swětłu serbsku čišćeńju, zjednočenu ze Smolerjec klamami, kotrež su w přizemi hłowneho twara. Nad čišćeńju bě dotal w přěnim poskhodže zaměsčeny serbski musej, w druhim poskhodže khowa so krasnje zarjadowana Maćična drohotna knihownja a nad knihownju namakaš skład Maćičnych spisow a musejnu komorku. Druha do dwora twarjena khěža so hakle k jutram do twari. W njej namakaš delka rumne konjemcy, pódla wulki skład za papjeru, picnu komorku, płokańju a jstwu za domownika. Nad tymile rumami rozspinje so bórzy rjany swětly sal, w kotrymž budže Maćica wot přichodnych jutrow sem swoje zhromadźizny wotměwać.

Bóle pak hišće hač wulkosć a rozsahlosć zbudźuje pře wšu měru krasnje wuwjedžena fačada abo zwonkowna murja wobdźiw wšěch nimokhodźacych. Knjez architekt